

Qui no coneix... Aina Font Torra, amb vergonya no es comunica

PEL SENYOR RAMON

Il·lustració: Maria Picassó.

I qui no la coneix, l'Aina Font Torra? Qui no l'ha vista presentant aquest o aquell altre acte? Només té 28 anys i el seu itinerari vital és ple d'inquietud i dinamisme, molt sovint mostrat en públic. «Soc una motivada», us reconeix sense embuts! L'Aina va néixer a Manresa l'any 1991. Estudià al Puigberenguer i després va fer l'ESO al Lacetània i el Batxillerat humanístic al Pius Font i Quer. També uns anys de flauta travessera al Conservatori. La resta s'explica pels seus pares, en Pere "teatrero" i la Núria, lingüista a TV3: l'Aina tan aviat fa de Rovelló a l'escola com es passa hores acompanyant la mare per la televisió, i fins apareix en alguns programes, com ara "Cuines", amb l'amanida crec-crec, o al "Bocamoll". «Vaig perdre aviat la vergonya, i tenia ganes de ser artista!». Aquest impuls la durà a fer Periodisme a l'Autònoma i, de resultes d'un parell d'intervencions al programa "Banda ampla" a TV3, fins s'incorpora un any sencer a la tertúlia radiofònica de joves "La Ventana", amb Gemma Nierga, a la SER. Els lectors d'**El Pou de la gallina** també la van trobar en aquells temps de col·laboradora i, de seguida, en Pere Fontanals la convidarà a participar a l'edició del Bages de "Manresainfo" -ara "NacióManresa"- on gairebé fa sis anys que treballa. Perquè de treballar sí que ho ha fet, l'Aina! Als 17 anys va començar a fer de secretària a Òmnium Cultural, i se n'hi va estar deu de seguits. Jove i llenguallarga, aviat presenta els premis de narrativa juvenil que Òmnium organitzava cada any a Cardona. I una cosa porta a l'altra: després han vingut debats i actes polítics. Lectures a Lledoners o presentant l'assemblea extraordinària de l'ANC a Manresa. I al CAE, i als premis Amat i Piniella i a tot arreu on la criden! També és a l'Òmnium on l'atzar li fa conèixer Lluïsa Albaladejo, que va anar-hi buscant algú que l'ajudés a escriure un llibre sobre la seva vida i l'esforç de superació que suposava tenir el càncer com a acompanyant... L'Aina no va dubtar-ho gens: ella li podria escriure el llibre. Cal recordar que ella i el seu germà Biel perden la mare l'agost de 2013? La malaguanyada Núria Torra també havia estat víctima d'un càncer i, malgrat la llarga batalla que hi va mantenir, ens va deixar amb tot just cinquanta anys. De tot plegat -de la Lluïsa, de la mare, de l'experiència- el novembre passat l'Aina publicava "Flors damunt la taula". Ara mateix, continua presentant actes i moderant debats, i potser ha deixat enrere les incursions televisives -però encara fa dos anys va tenir temps de guanyar el "No perdís el compàs", amb en Corbacho! I sense abandonar la crònica periodística de cada dia, canta i compon, i somia de fer una pel·lícula i tot. Encara més, s'ha proposat de ser professora de ioga, per allò de lligar la relació entre cos, ment i emocions. I, quan el temps li ho permet, agafa el seu gos Rem i s'escapa nord enllà, fins a Colera, on té un trosset de paradís a la Rovellada. Un paradís sense públic: si mai es perd, és allà on la trobareu!